Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII nr. 36 (596) * sîmbătă 4 mai 1957 * 4 pag. 15 bani

„1 Mai sărbătorit cu entuziasm de poporul nostru".

Un aspect al tribunei centrale în timpul demonstrației

(Foto: M. CIOC)

DEMONSTRAȚIA DE 1 MAI A OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALA

1 Mai... S-a revărsat primăvara pe străzi, puternică și minunată ca nicicînd. In zorii limpezi, miile de oameni care vin de pretutindeni, inundînd arterele Capitalei, se înfrățesc într-un cîntec uriaș, cîntec de bucurie, cîntec de sărbătoare. Flutură sub adierea ușoară sute de steaguri roșii, purtate cu mîndrie, portrete ale conducătorilor clasei muncitoare de pretutindeni tălăzuesc odată cu mulțimea care se îndreaptă către acelaș loc: Piața Stalin. Aici, tribuna oficială, pavoazată în mătase roșie și flori, îi așteaptă pe conducătorii iubiți ai partidului și guvernului. In tribunele alăturate au început să sosească muncitori fruntași, oameni de artă și știință, activiști de partid și de stat militari, oaspeți de seamă, delegați ai partidelor comuniste și muncitorești de peste hotare Alămurile fanfarei sclipesc în soare. Domnește o liniște solemnă și rotirea albă a hulubilor dezmiardă văzduhul. O, zi slăvită de Mai, sărbătoare scumpă a celor ce muncesc de pretutindeni, cu cîtă bucurie te-a așteptat poporul patriei noastre! Și iată... Acele ceasornicului aleargă grăbite. Mai sînt cîteva clipe pînă la ora 9 In uralele mulțimii adunate în piață, apar la tribună conducătorii partidului și guvernului. Mii de ochi privesc cu dragoste cunoscutele chipuri: tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Dr Petru Groza... Aplauze vii, lozinci puternice de muncă și de pace subliniază în dese rînduri cuvîntarea rostită de tov. Gheorghe Apostol

DEMONSTRAȚIA A ÎNCEPUT

Mulțimea participanților la miting părăsește în ordine piața. O clipă de liniște. Fanfara își pregătește instrumentele Dirijorul face un semn și pînă departe se împrăștie sunetele vii ale marșului Marea demonstrație a oamenilor muncii a început.

Prima coloană care străbate piața este aceea a gărzilor muncitorești Intr-o aliniere perfectă, cu pas cadențat și dîrz, trec muncitori tineri și vîrstnici, în salopete cenușii, cu mîinile strînse pe armă. Marșul lor simbolizează forța de neînvins a clasei muncitoare, gata oricînd să apere cu arma în mînă cuceririle sale revoluționare Privirile caută cu mîndrie și încredere spre tribună. In rînduri deosebești chipuri cunoscute, cu care poporul nostru se mîndrește. Iată-l pe muncitorul Radu Negru Nicolaie, de la Grivița Roșie, decorat cu Ordinul Muncii. In August 1944, cînd sub loviturile armatei sovietice fasciștii se agățau cu disperare de ultimele lor poziții, tovarășul Radu Negru a luptat eroic alături de alți muncitori pentru izgonirea fasciștilor din București, pentru a apăra de distrugere uzinele și casele. Iată-l și pe strungarul Ion Moldoveanu, deputat în Marea Adunare Națională, care lucrează în contul anului 1970 Da, muncitorii patriei noastre au știut să lupte atunci cu arma iar acum luptă cu aceeași dîrzenie, în fabrici, pentru sporirea belșugului.

...Abia s-a stins în zare marșul detașamentelor muncitorești înarmate, că la celălalt capăt al pieții își fac apariția pionierii, mlădițele viitorului socialist al patriei O undă de voioșie străbate inimile. Defilarea pionierilor o deschide o fetiță sprintenă, cu părul revărsat pe spate, care execută cu două stegulețe mișcări pline de grație. In urma ei sosește, în răpăit de tobe, proaspătul val al cravatelor roșii. Din rînduri se desprinde în fugă un grup care sue la tribună, oferind conducătorilor tradiționalele buchete de flori. Deși la fel de vesel și vioi, fiecare detașament pionieresc aduce o nouă surpriză. Unii au acordeoane din care cîntă cu foc, alții înalță spre cer balonașe multicolore. Unii sînt cu biciclete, alții au machete de vaporașe și avioane, alții au mingii, alții în costume naționale dansează din mers...

Trece tineretea patriei, „cu inima ca un crîmpei de cer"...

MÎNDRIA NOASTRĂ

Pătrund în piață trei coloane deodată: ale oamenilor muncii din raioanele 23 August, Tudor Vladimirescu și Grivița Roșie. E un șuvoi nestăvilit de entuziasm și bucurie. Steagurile ard ca niște flăcări roșii Demonstranții poartă portrete ale conducătorilor și ale muncitorilor fruntași, panouri pe care sînt înscrise succesele dobîndite de ei în producție. Cu cîtă mîndrie raportează oamenii muncii, patriei și poporului întreg, succesele acestea dobîndite pe drumul socialismului. Iată-i pe metalurgiștii de la uzinele 23 August, mîndria industriei noastre grele. Iată-i pe ceferiștii de la Grivița Roșie, urmași ai eroicilor luptători din 1933 Ceferiștii poartă, pe un car alegoric, o locomotivă — nu tocmai miniaturală! — care pufăie și șueră necontenit Iată-i și pe muncitorii de la uzinele Mao Țze-dun, care au trecut de curînd la producția de utilaj petrolifer. Iată-i și pe cei de la Electroaparataj, care contribuie cu succes la realizarea planului de electrificare a țării, iată-i și pe cei de la Electromagnetica, întreprindere ale cărei produse au dus faima industriei noastre pînă în depărtata Indie...

Trece acum raionul Gh. Gheorghiu-Dej. In frunte sînt cei de la Semănătoarea, uzină care împlinește 7 ani de viață In cinstea lui 1 Mai, ei au construit înainte de termen sute de combine și mașini agricole. Trec apoi, în nesfîrșită coloană, muncitorii Fabricei de Confecții Gh. Gheorghiu-Dej, cea mai mare întreprindere de acest fel din țara noastră. Muncitorii de la Gh. Gheorghiu-Dej au depășit planul de producție cu 13% și au realizat 2.500.000 lei economii în prima perioadă a acestui an. Nici textiliștii de la F.R.B., care defilează acum, nu s-au lăsat mai prejos: au realizat peste plan 13.500 kg fire de bumbac, ceea ce înseamnă 135.000 m.p. țesături!

Tot alte și alte mii de manifestanți străbat piața. Se scandează lozinci de pace, de dragoste pentru patrie și partid, pentru marea Uniune Sovietică, de frăție cu muncitorii de pretutindeni. Din tribune conducătorii salută cu căldură mulțimea Stoluri, stoluri de porumbei se înalță spre cer. In rîndurile demonstranților, echipele artistice încing din mers dansuri înfocate. Steagurile unduesc sărbătorește. Mîini mici de copii, suiți pe umerii părinților, flutură spre tribune. Valuri, valuri de oameni tălăzuesc sub soarele minunat de Mai...

Iată-i pe trimișii țăranilor muncitori din raionul Oltenița, raion complet cooperativizat. Peste 22.000 de familii s-au unit aci în gospodării agricole colective și întovărășiri, pornind pe drumul belșugului Iată-i pe muncitorii Atelierelor centrale I.T.B., pe cei de la fabrica de cauciuc Quadrat. Trec și salariații uriașului Combinat Poligrafic Casa Scînteii. Două milioane de ziare ies zilnic din această cetate a tiparului. Dacă ele ar fi puse cap la cap, ar înconjura de 3 ori pămîntul pe la ecuator.

Muncitori, profesori, studenți, elevi ai școlilor profesionale, medici, artiști, scriitori, trec necontenit, revărsîndu-și bucuria în marea sărbătoare a muncii și frăției...

★

Ultimii trec sportivii, în pas viu, cu mișcări elastice, pline de forță și suplețe. Coloanele oamenilor de ordine se aliniază apoi în piață și din mii de piepturi se înalță cuvintele atotbiruitoare ale Internaționalei.

Slăvit să fii, 1 Mai, zi scumpă a inimilor noastre!

Trec pionierii... — tineretea patriei

INFORMAȚII — ȘTIRI — REPORTAJE — NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE

5 MAI — ZIUA PRESEI COMUNISTE

Anii de avînt ai mişcării muncitoreşti din Rusia de la începutul secolului nostru, erau anii zbuciumaţi cînd muncitorii şi ţăranii închegau cea mai puternică forţă populară care avea să răstoarne rînduielile de veacuri ale exploatării.

Burghezia se năpustea cu cea mai mare furie împotriva comuniştilor, a ideilor lor care strîngeau poporul în jurul partidului revoluţionar. Adevărul despre cauzele pentru care suferea poporul, despre căile prin care muncitorimea şi-ar fi putut făuri o viaţă mai bună, răzbătea foarte greu. Ideile marxiste, îndrumările lui Lenin erau răspîndite cu riscul vieţii.

Atunci, în anii aceia, din iniţiativa muncitorilor din Petersburg, apare la 5 mai 1912 primul număr al ziarului comunist „Pravda". Redacţia ziarului devine centrul de luptă al revoluţionarilor ruşi. In jurul ei se string cei mai buni luptători din conducerea mişcării muncitoreşti

Dezvăluirea adevărului şi demascarea minciunilor cu care era amăgit poporul nu convenea guvernului. Cenzura şi poliţia urmăreau cu ură înverşunată activitatea redacţiei. Numai în timp de un an „Pravda" a fost confiscată de 41 de ori, iar redactorilor li s-au făcut 32 de procese. In primii ani de apariţie, „Pravda" a fost interzisă de opt ori, apărînd sub alte denumiri: „Pravda muncitorească", „Pravda proletariatului", „Drumul pravdei" etc.

Din 1917 „Pravda" biruitoare, în fruntea presei sovietice, joacă un rol de seamă în îndrumarea şi organizarea popoarelor Uniunii Sovietice pentru clădirea primului stat socialist din lume.

Astăzi, presa sovietică a devenit o forţă puternică în lupta pentru realizarea celor mai înalte năzuinţe ale oamenilor muncii de pretutindeni.

Ea şi-a căpătat dragostea întregii lumi progresiste, iar ziua de 5 mai a devenit sărbătoarea internaţională atît a presei din ţările socialismului, cît şi a presei comuniste şi muncitoreşti din statele capitaliste.

In ţara noastră, ca şi în celelalte ţări de democraţie populară, presa de partid este tovarăş bun şi călăuză fiecărui pas ce-l străbatem pe drumul construcţiei socialiste. „Scînteia" organul central al Partidului Muncitoresc Romîn, slujeşte cu credinţă idealurile poporului nostru, educînd, organizînd şi mobilizînd masele, la apărarea şi întărirea cuceririlor obţinute, la sporirea şi ridicarea lor.

Gazeta voastră, „Scînteia pionierului" este şi ea o mică părticică din presa comunistă. Păstrînd tradiţiile presei progresiste pentru copiii din ţara noastră, şi învăţînd din experienţa publicaţiilor surori „Pionierscaia Pravda", „Der Junge Pionier" „Septembrice" şi celelalte gazete din ţările prietene, „Scînteia pionierului" caută să răspundă cerinţelor voastre pentru a vă fi întotdeauna ajutor şi prieten adevărat la şcoală, în acţiunile pionereşti, în jocurile voastre.

La invitaţia guvernului Republicii Democrate Germane, o delegaţie guvernamentală şi de partid a ţării noastre, în frunte cu tov. Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R. şi tov. Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Romîn, a vizitat zilele trecute Republica Democrată Germană. Vizita a decurs într-o atmosferă de caldă şi sinceră prietenie. Reprezentanţii guvernului şi partidului nostru au purtat discuţii rodnice cu conducătorii guvernului R.D.G. şi ai Partidului Socialist Unit din Germania, cu privire la dezvoltarea şi pe mai departe a colaborării frăţeşti dintre cele două ţări.

Fotografia îi înfăţişează pe membrii delegaţiei romîne, la sosirea în patrie, în mijlocul pionierilor care i-au întîmpinat pe aeroport.

RADIO GLOB

La Paris s-a deschis Expoziţia cărţii romîneşti. Concomitent, la Paris şi în alte oraşe ale Franţei va avea loc săptămîna filmului romînesc şi se va comemora împlinirea a doi ani de la moartea marelui violonist şi compozitor George Enescu.

● *O delegaţie de geologi romîni a participat la cea de-a 20-a sesiune a Congresului Internaţional de Geologie din Mexic. Au luat parte 3600 de delegaţi din peste 100 de ţări.*

Geologii romîni au făcut cîteva comunicări care au prilejuit discuţii interesante. Ei au participat şi la discuţiile pentru clarificarea unor probleme geologice ale Mexicului.

● *In Japonia a fost fabricat cel mai mic aparat de radio din lume. El încape în buzunarul mic al hainei.*

● *Pentru prima oară, între Australia şi ţara noastră a fost încheiat un acord comercial. Clauzele acordului prevăd că R.P.R. va vinde Australiei produse petrolifere, cherestea, hîrtie, textile, geamuri şi sticlărie, chimicale, medicamente, maşini unelte, utilaj, instalaţii de foraj şi miniere, maşini şi aparate electrice.*

Australia va exporta în ţara noastră lînă, piei, cereale, zahăr, unt, lapte praf, seminţe oleaginoase

● *Pilotînd un avion de concepţie şi construcţie romînească, tînăra aviatoare sportivă Elena Barac, de la o şcoală de pilotaj a A.V.S.A.P., s-a ridicat la 6.200 m. Este primul record de înălţime la zborul cu motor înregistrat de aviaţia noastră*

Performanţa aceasta este de valoare mondială, dacă ţinem seama că a fost realizată pe un avion uşor, din categoria de avioane cîntărind între 500—1000 kg.

O ŞARJA A PIONIERILOR

Dacă vreodată veţi merge la mare sau la munte sau oriunde, şi în călătoria voastră veţi auzi poate roţile trenului depănînd o întîmplare, apoi să ştiţi că întîmplarea aceea este adevărată.

Să nu credeţi că o să aflaţi lucruri senzaţionale. Nu! Intîmplarea are un început mai îndepărtat decît cel pe care o să vi-l spun eu. Iată-l:

Intr-o zi, tovarăşa Cecilia Teodorescu, responsabila cu pionierii din comitetul U.T.M al Uzinei „Mao Ţze-dun" din Capitală, s-a dus la Şcoala 146 din raionul Lenin. S-a oprit la camera pionierilor, a vorbit cu tovarăşa instructoare şi apoi cu pionierii. Şi, cum nu-i un secret ceea ce au discutat, e bine să aflaţi şi voi. Au hotărît ca într-o zi să meargă în uzină şi să strîngă fier vechi în cinstea lui 1 Mai. In ziua hotărîtă a fost mare animaţie în şcoală. Au plecat în uzină şi au strîns 5000 kg de fier.

— Incă o şarjă, a spus careva.

Asta, pentru că şi anul trecut tot ei strînseseră fier vechi pentru două şarje. Seara, au plecat acasă obosiţi, dar mulţumiţi că făcuseră o treabă bună. A doua zi, la şcoală, instructoarea le-a spus:

— Copii, în ziua de 26 aprilie se va turna din fierul pe care l-am strîns noi o şarjă a pionierilor.

26 aprilie, ora 10.

In faţa cuptorului încins, 20 de pionieri dintre cei mai buni, printre care Bădărău Horia şi Rădulescu Gheorghe din clasa a VII-a, aşteptau momentul cînd vîna aurie de fier topit va cădea în forme, împroşcînd în jurul ei ploaie de scîntei.

Trompetele au sunat solemn. Un răpăit de tobă... şi atît.

Linişte. Cineva a şoptit:

— Se toarnă.

Copiii priveau curioşi. Maistrul Dincă Vasile a făcut un semn. Incărcătorul Fieraru Vasile şi olarul Nicolaie Dumitru au început să manevreze cuptorul. Deodată, fierul topit a început să se reverse în forme, aruncînd în juru-i scîntei multicolore.

La început, copiii s-au cam speriat. S-au obişnuit însă repede şi priveau atenţi cum formele înghit nesătule fierul din şarja lor. Turnarea s-a terminat, trompetele au sunat, iar tobele au bătut din nou. A luat cuvîntul tînărul maistru topitor Dincă Vasile. „Dragi prieteni, prin munca voastră aţi făcut un lucru frumos. Iată, aici s-au turnat roţi de tren. Ele vor merge la fabrica de vagoane „Unio", din Satu Mare". L-a îmbrăţişat apoi pe cel care îi înmînase buchetul de flori. Turnarea şarjei se terminase. Copiii au plecat mîndri. Incărcătorii au început să arunce alt fier vechi în cuptor, strîns de alţi pionieri.

Aşa-i că întîmplarea nu-i senzaţională? Dar cît înţeles are!

Atunci cînd vă veţi duce la munte sau la mare sau oriunde şi veţi auzi poate roţile de tren depănînd în ritmul lor o întîmplare, apoi să ştiţi că sînt roţile turnate în ziua de 26 aprilie, dintr-o şarjă a pionierilor de la Şcoala nr. 146, raionul Lenin, din Capitală

C. MIHAI

Floarea pustiului

In pustiurile Africii poate să nu cadă timp de cîţiva ani nici o picătură de ploaie. Acolo creşte o floare care se simte bine şi fără apă — „Velviera". Are o rădăcină puternică, lujerul gros de 30 cm, iar frunzele-i verzi, aspre, evaporă foarte puţină apă. De aceea floarea este mereu verde, chiar în anii cei mai secetoşi.

ŞTIAŢI CĂ:

...ţara noastră este una dintre cele mai bogate de pe glob, în ceea ce priveşte zăcămintele de sare? S-a constatat, de pildă, că podişul Transilvaniei este aşezat pe un enorm bloc de sare. Rezervele de sare din ţara noastră ar putea acoperi necesităţile întregii lumi timp de 13.000 de ani.

...în America de Sud trăieşte o specie de fluture numită „fluturele felinar"? I se zice aşa, pentru că aceşti fluturi au capul fosforescent şi deci luminează noaptea. Se povesteşte că un cercetător a pus într-o cutie mai mulţi fluturi din aceştia. Noaptea, fluturii au scăpat şi s-au răspîndit în cameră. Nu mică a fost mirarea cercetătorului cînd — trezindu-se la miezul nopţii — şi-a găsit camera luminată feeric de zeci de luminiţe. La lumina răspîndită de fluturi, cercetătorul a putut să citească cu uşurinţă.

...albinele se pricep de minune să păstreze o temperatură constantă în stup? Cînd e frig, se strîng la un loc şi, prin contracţia unor muşchi, fac să crească temperatura în jurul lor. Cînd e prea cald, albinele folosesc un complicat şi ingenios mijloc de răcire, bazat pe evaporarea apei.

...rădaşca, insecta aceea mare, cu fălcile ieşite mult în afară, cu două coarne rămuroase, e un mare duşman al stejarului? Femela depune ouăle în trunchiul stejarului. Larvele ieşite din ouă trăiesc în trunchi mai mulţi ani. Lemnul cel mai tare se preface în praf sub fălcile puternice ale acestor larve.

SCURT

RAID—ANCHETA

Scurt, cît mai pe scurt. De aceea, nici n-am să mă întind prea mult cu scrisul. Vreau numai ca, în aceste 2—3 rînduri de introducere, să precizez locul unde a avut loc raidul (Școala medie de 10 ani nr. 16 din București), cine a fost consultat în această privință (directoarea, activul pionieresc și, pe ici-colo, cîte un elev) și tema raidului (examenele!)

Și acum, odată lămurite acestea, să vedem.

● CE A SPUS TOVARĂȘA DIRECTOARE

— Sînt bune raidurile acestea... Cred că cel de acum va veni în ajutorul copiilor din școala noastră (îi am în vedere, în primul rînd, pe cei dintr-a VII-a). In ceea ce ne privește pe noi, cadrele didactice, ne-am gîndit să-i ajutăm pe copii organizînd între 1 și 18 iunie ore speciale de repetare a materiei. De asemenea, le-am explicat condițiile examenelor din vara aceasta.. le-am arătat că va fi mai multă exigență decît în anii trecuți și că, neapărat, să se pregătească...

— Punînd accentul pe?...

— Bineînțeles, pe STUDIUL INDIVIDUAL!

Dar să vedem ce au de zis cei din...

● ACTIVUL PIONIERESC

Președinta unității:

— ...Da, se fac pregătiri la noi. Se fac meditații în cadrul școlii. ...Se fac... — am spus — meditații... Și...

— Da, știu despre meditații. Mă interesează ce face, sau mai precis ce a făcut colectivul unității?

O voce (Giurgea Anca tot din colectivul unității!): Am strîns 103 sticle!...

— Sticle?! Pentru ce, pentru... examene?

Anca: Nu, pentru... A, pe dumneavoastră vă interesează numai examenele?! Păi atunci, am făcut meditații... medi... Copiii învață..,

— Și altceva?

Stelian Domnica (președinta unității): Hai, măi Emanoil, mai spune și tu ceva... Ce, numai noi două sîntem în colectivul unității?

Emanoil Alexandru (responsabil cu jurnalul de zi al unității): Eu? Păi eu sînt cu jurnalul! Ce să spun eu!? Spuneți voi...

M-am hotărît să-i ajut pe cei din colectivul unității:

— Uite, cu corigenții, ce-ați întreprins pentru ajutorarea lor? Cîți corigenți sînt, de pildă, la clasa a VII-a A?

Stelian D.: 11... corigenți! (Domnica e în clasa a VII-a A!).

— Precis?

— D-da!...?!...

Tov. directoare: Ia gîndește-te bine. Domnica, nu cumva sînt... 7?

Domnica: Da... 7!

— Chiar... 7?

Domnica: Da... dacă spune...

● LUCRURILE S-AU LĂMURIT

...mai apoi de către tovarășa instructoare superioară:

— Cei din colectivul unității s-au cam pripit. Dar sînt pionieri buni. In total, avem 13 corigenți la clasele a VII-a: 7 la a VII-a A, 6 la a VII-a B! Cei mai mulți — la un singur obiect. Și sînt sigură de ei că se vor îndrepta... Mai e însă un pionier — Mocanu Gabriel, dintr-a VII-a A — care are puține șanse să se îndrepte. Pentru el, cea mai interesantă preocupare e să se scoale la 6 dimineața (după ce i-au plecat părinții la serviciu) și, cu patefonul în brațe, să iasă pe balcon. Aci, acompaniat de patefon, cîntă de trezește tot blocul... Nici părinții nu-l ajută prea mult, așa că nu știu dacă la examene, sau după, o să mai cînte așa... In general, colectivul unității n-a făcut prea multe (!), dar o să facem, nu-i vremea trecută.

● CONCLUZIA

Am promis la început că voi fi scurt, de aceea — punct!

A, dar am uitat concluzia! Vă rog însă, s-o trageți singuri.

Șt. ZAIDES

Dragostea de patrie NAȘTE CURAJUL

Cred că pe fiecare tînăr îl preocupă gîndul: cum se nasc eroii și eroismul? Și fiecare dorește în sinea sa să devină un astfel de om, despre care să se spună: „Iată, acesta este un om brav, cu care patria se mîndrește".

In legătură cu cele de mai sus, vreau să vă povestesc pe scurt o întîmplare din viața ostășească.

S-a petrecut într-o subunitate de blindate.

La un exercițiu, pe cînd încerca să treacă un drum îngust de munte, un tanc a rămas suspendat pe marginea unei prăpastii. O șenilă trecuse dincolo de marginea drumului stîncos și enorma mașină de luptă putea în orice clipă să se prăbușească. Echipajul său se salvă, dar rămînea acum să fie salvat și tancul — un bun al poporului.

Treaba era din cale afară de primejdioasă. Cea mai mică greșeală putea costa viața tanchistului și a tancului. Cine avea să înfrunte primejdia?

S-a oferit voluntar să facă încercarea un ostaș, fost tractorist în apropiere de București. Era un flăcău obișnuit, care pînă atunci nu se remarcase prin nimic deosebit. Dar eroismul iese la iveală mai cu seamă în clipele grele. Ostașul, pe nume Stoian Gheorghe, s-a urcat în tanc, deși știa că poate să-i fie mormînt. „Dacă se întîmplă ceva, vă rog să scrieți părinților mei că băiatul lor nu i-a făcut de rușine" — l-a rugat el pe comandant.

Cînd a pornit motorul, șenila a alunecat mai mult în jos, și toți cei de față au crezut că se va întîmpla nenorocirea; dar, pe măsură ce ostașul manevra pîrghiile de comandă, tancul începu să dea încet, încet, înapoi și, după clipe de încordare grozavă și de primejdie de moarte, om și mașină se găseau la adăpost.

Pentru fapta sa, ostașul a fost avansat. Dragostea de patrie naște oameni curajoși, care pot înfrunta orice.

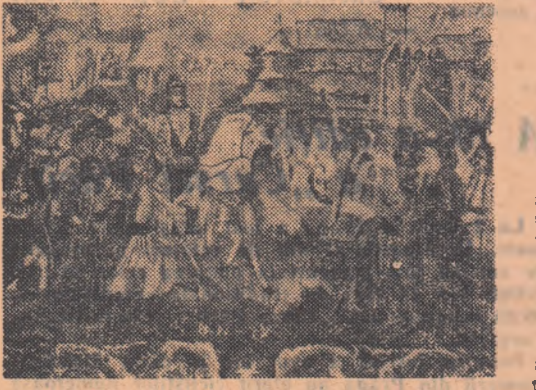
Gh. BEJANCU

ȘTEFAN CEL MARE

Foicica spinului

Foicica spinului,
In pădurea pinului,
Prin codrii Cosminului,
Și-au scos bacii oile?
Spală piatra ploile?
Ori au spuzit florile
Odată cu zorile?
N-au înflorit florile
Odată cu zorile.
N-au scos bacii oile,
N-albi piatra ploile;
Și-au scos Ștefan oștile,
Să-și închine ploștile
Și-au înșirat carăle
Să-și ție hotarele!

(fragment din „Dumbrava Roșie", dramatizare de învățător Vasile Zdrenghea după poemul cu acelaș titlu de Vasile Alecsandri).

Ileana POPESCU

„Jurămîntul de la Direptate"

D. STOICA

„Ștefan cel Mare primind solii tătari".

De la înscaunarea lui Ștefan cel Mare au trecut 500 de ani. Evenimentul acesta a fost comemorat în întreaga țară, iar în Capitală — și printr-o cuprinzătoare expoziție. Trei din sălile Muzeului de Artă din Palatul Republicii te poartă înapoi cu veacuri, înfățișîndu-ți o lume dispărută, care trăiește însă și va trăi în mintea și inima poporului nostru.

La intrare, te întîmpină un impresionant basorelief, reprezentîndu-l pe Voievod înconjurat de neînfricații lui plăieși. In capul monumentalei scări de marmoră, un proiect de statue a Domnitorului în haine bogate și cu coroana pe cap, primește vizitatorii, care sînt apoi purtați printr-o vastă galerie de tablouri. Sînt lucrări în care artiștii noștri plastici — pictori și sculptori — ne comunică diferite momente din viața atît de bogată a acestui mare conducător de oști, dar și împărțitor de dreptate. Iată, un tablou înfățișează bătălia de la Baia, cînd oștile moldovene au zdrobit trufia lui Mateiaș Corvin: alt tablou, al pictorului Aman, ne evocă vestita scenă cu Aprodul Purice. Emoționant este tabloul mamei lui Ștefan cel Mare care refuză să-și recunoască fiul și-l îndeamnă să pornească din nou la luptă. Este aci o întreagă frescă, care te ajută să urmărești cu uimire, dar și cu un sentiment de mîndrie, eroismul acestui mare domnitor, respectat de întreaga Europă. Te înclini tăcut la gîndul că oștenii lui, înarmați cu topoare, arcuri simple și tunuri cît pușcoacele, au biruit armate superioare ca număr, comandate de generali renumiți. Spahii pe cai arabi, mîndria sultanilor, sau cavaleria grea, îmbrăcată în armuri strălucitoare, fala regilor polonezi, au rămas în mlaștinile Vasluiului sau în codrul Cosminului, loviți în flanc de țăranii moldoveni înarmați cu coase și călărind pe caii lor micuți, dar iuți.

Cercetînd tablourile, apoi panourile cu arme, ajungi la vitrinele în care faci cunoștință cu meșteșugul poporului moldovean fără seamăn de vrednic atunci cînd dușmanii îi dădeau un răgaz de liniște. Olăria și vasele de lut simple sau smălțuite, cu minunate motive, podoabele, țesăturile sînt dovada unei înfloriri care a contribuit și mai mult la gloria domnitorului. De mare preț sînt picturile care împodobesc mînăstirile ridicate de domn, semn al unei măiestrii pe care specialiștii o așază alături de a marilor maeștri ai Renașterii. Nu mai puțin valoroase sînt ceasloavele pe pergament, scrise de călugări și ferecate în coperte grele și încuietori de aur și argint.

Este însă greu să redai într-un simplu reportaj fiorul pe care-l simți în fața atîtor mărturii ale unui trecut bogat în eroism. Vizitarea acestei expoziții constituie un minunat prilej de a cunoaște mai bine epoca lui Ștefan cel Mare, de a cunoaște și mai adînc poporul.

M. ROȘU

POȘTA SĂPTĂMÎNII
27-IV—4-V 1957

De vorbă cu cititorii

Astăzi am primit iar un teanc de scrisori. Zău dacă mai am timp măcar să răsuflu.

Și toți cei care îmi scriu doresc din toată inima să le răspund cît mai repede: ori prin gazetă ori personal...

Mărioara Anica, din satul Potîrnica raionul Negru Vodă, în prima sa scrisoare trimisă la redacție, Magda Didinica, din clasa a III-a Școala nr. 13 Ploești, și mulți alți pionieri ne scriu: „Frumos este satul (comuna, orașul) în care locuiesc, dar noi pionierii vrem ca în cinstea Festivalului de la Moscova să-l transformăm într-o adevărată grădină înfloritoare". Și eu sînt sigură că ei vor reuși.

Cu cîtă mîndrie îmi scriu elevii din clasa a VII-a din comuna Frumușița, regiunea Galați, că ei nu vor avea nici un corigent și nici un repetent, pentru că au învățat bine chiar de la începutul anului. Merită felicitări, nu?

„Mulțumesc profesorilor mei că au fost exigenți cu mine și cu toată clasa. Ne prezentăm la examene bine pregătiți și fără frică", scrie Epuran G-ta. de la Școala nr. 8 din Craiova. Le mulțumesc și eu, în numele redacției, tovarășilor profesori.

Nu de mult i-am trimis o scrisoare lui Lazăr Nicolaie, din comuna Letca raionul Jibou, în care îi spuneam că l-am văzut la televizor făcînd obrăznicii. El și-a luat acum angajamentul — angajament solemn — să se îndrepte. Aștept faptele lui.

„Dragă Gheorghiță, ia-ți te rog carnetul de reporter și pe Zdup, urcă-te pe bicicletă și vino la noi în școală, că e multă — multă indisciplină" ne scrie Enache Constanța de la Școala medie mixtă nr. 1 Reșița. Iată o invitație la care aș răspunde și eu, dar dacă nu-i pentru mine, ce să-i fac? Am să-l trimit pe Gheorghiță.

Ultima scrisoare cuprinde o veste tristă. Pioniera Gheltu Florica, din comuna Grivița raionul Bîrlad, pe lîngă faptul că este indisciplinată, a mai schimbat și notele în carnetul ei. Acum colegii ei vor s-o sancționeze. Neplăcută treabă! Voi ce părere aveți?

MARIUCA

INAUGURAREA MICROCENTRALEI

Cu prilejul celei de a 8-a aniversări a Organizației de pionieri din țara noastră, Departamentul Energiei Electrice a dăruit pionierilor bucureșteni o minunată microcentrală. Proiectele acestei microcentrale au fost făcute de inginerii Institutului de Studii și Proiectări Energetice, iar lucrarea a fost executată de specialiștii Trustului 1 Electromontaj.

La festivitatea inaugurării microcentralei, care a avut loc duminică 28 aprilie la cercul tinerilor electricieni de la Palatul pionierilor, tovarășul Popa Stoica, director general în Departamentul Energiei Electrice, a vorbit pionierilor despre dragostea cu care sînt înconjurați de partid și guvern, iar apoi a tăiat panglica inaugurînd astfel microcentrala.

Pionierii Morărescu Ion, Evangheliu Lucia și Grossu Nicolaie, care s-au specializat timp de două săptămîni, au făcut în fața oaspeților o demonstrație practică.

Festivitatea de inaugurare s-a încheiat cu un program artistic prezentat de pionierii cercurilor artistice.

Mioara Cremene

CĂLĂTORIE ÎN ȚARA FUMULUI DE ȚIGARĂ

Nu știu dacă ați aflat că fiecare scriitor pentru copii își are cîte o zînă sau un spiriduș care îi spune povești. De fapt scriitorilor înșiși nu prea le place s-o recunoască. Asta e o taină care se cheamă: secret de fabricație!

Cel de la care știu eu multe istorioare se numește prietenul „Vis-cu-ochii-deschiși" și e un spiriduș bătrîn, care-și cunoaște tare bine meseria. Cîte nu știe să facă! N-ai nici un ban, dar cu ajutorul lui poți mînca toate prăjiturile dintr-o vitrină. Ești atacat pe neașteptate de dușmani chiar pe maidanul străzii tale, și nu mai ai nici o ieșire fiindcă în drepta se află un gard ghimpat, iar din stînga inamicul se apropie? Deodată pistolul de scîndură pe care ți l-ai tăiat ieri singur, se preface într-o pușcă mitralieră, care se descarcă în viteză: piu-piu, bum-bum și îți pune dușmanii pe fugă!

Cine te-a ajutat? Cine a săvîrșit o asemenea minune? El, prietenul meu spiridușul, care însă, rușinos din fire, nu se arată la fața tuturor.

Mie mi se înfățișează ori de cîte ori poposește la masa mea de lucru, și eu îl cinstesc adesea cu cîte un degetar de ceai. Iar el, ca să mă răsplătească, îmi povestește cîte o istorioară sau mă ia cu el într-o călătorie... Fiindcă e un călător neobosit prietenul „Vis-cu-ochii-deschiși".

Astăzi, de pildă, m-a întrebat:

— Cum te simți, stimată Mioara Cremene, ce mai e nou?

— A, toate bune, toate bune, dragă prietene, mă simt nespus de mulțumită și sînt încîntată că te văd. Sînt veselă, pentru că am trei prieteni veseli în jurul meu. Un peștișor nou care înoată zglobiu în borcan, un pițigoi care cîntă în colivie de ți-e mai mare dragul, iar în ghiveciul de la fereastră, un tradafir pe care-l ud zilnic și care iată, înflorit. Îmi vine să zbor, atît sînt de bucuroasă...

— Prea bine, atunci să zburăm, zise spiridușul. Haidem în țara fumului de țigară. Suflă de trei ori fumul în rotocoale și apoi lasă țigara aprinsă, pe marginea scrumierii. Gata? Acum dă-mi mîna! Te simți ușoară? Ca mine de ușoară? Uite vezi? Zburăm, zburăm.

Zburam într-adevăr.

Vis-cu-ochii-deschiși mă trăsese pe masa de lucru și de aci mă săltase în dreptul fumului care, țîșnind din nara roșie a țigării, ne împingea pe amindoi în sus. Nu eram nici unul mai mari decît un firicel de scrum.

— Unde sintem? am întrebat.

— Pe șoseaua albastră, spuse însoțitorul meu. Te previn că toată țara fumului de țigară e albastră. Dacă nu ți place culoarea, ne putem întoarce

Știam că prietenul meu face pe artăgosul doar ca să glumească. Așa că nu i-am răspuns

De altfel ajunsesem. Eram la marginea unei cîmpii albastre. Undeva în zare, creșteau niște munți fermecați, cum mai văzusem doar în niște cărți cu poze Erau înconjurați de neguri subțiri și străvezii. Pe alocuri negurile se desfăceau și luau chipuri ciudate. mișcîndu-se alene, ca-n vis.

— E frumoasă țara asta, mi-am dat eu cu părerea. Păcat însă că e nelocuită

— E locuită, spuse tovarășul meu de călătorie. E locuită de gînduri. Aici poți să întîlnești gîndurile tuturor ființelor din odaia ta. Uite colo. petecuțul cela de fum. Pare o pasăre, așa-i? Ei bine, e gîndul pițigoiului tău

Era el într-adevăr Doar că era albastru, și-l auzeam ciripind încetișor, iar eu pricepeam ce ciripește Zicea:

— Aș vrea să pornesc, aș vrea să rup gratiile și să pornesc... departe... dincolo de geam, spre zările albastre

— Și iată dincoace — urmă spiridușul Vis-cu-ochii-deschiși — vezi negurile acelea dănțuind? Ei bine, sînt gîndurile peștișorului tău cu văluri Ascultă-l:

— Frumos sînt, frumos sînt, se auzi încet Frumos sînt, cînd îmi întind aripioarele moi Dar lazul acesta de sticlă e mic. Aș vrea să mă desfac și să plutesc, aș vrea să înot, în apa caldă și albastră, mi-e dor, mi-e dor de marea albastră...

— Cît despre floarea aceea, e gîndul trandafirului tău. Auzi-l cum suspină:

— Vreau în grădină, vreau să mă legăn în bătaia vîntului, vreau să cresc spre cerul albastru, albastru.

Chiar și fumul ofta șușotind:

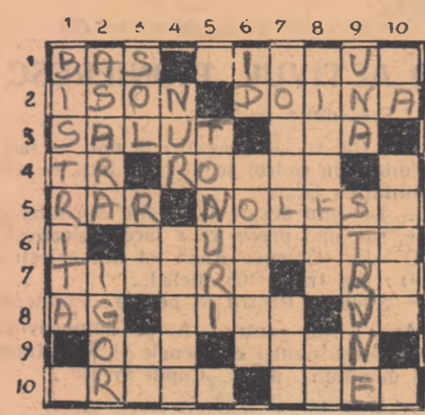
— Mi-e prea strimtă odaia. Pereții mă apasă. Vreau să mă înalț necontenit în văzduh, albastru în albastru.

— Vezi, îmi șopti, te-ai înșelat: și pasărea ta, și peștișorul, și bobocul sînt triști. Iar tu ai atîția prizonieri în odaie și poți să fii veselă?... Învață să-ți cunoști mai bine prietenii. Să le pricepi gîndurile Chiar dacă, uneori, ei nu știu să vorbească... Acum, urmă spiridușul, că știi asta, să ne întoarcem în grabă. Altfel, nu peste mult, o să se stingă țigara și n-o să mai putem cobori pe șoseaua albastră!...

Puțină muzică

ORIZONTAL:

1. Voce cu sunet grav — Ca după concert de muzică preferată; 2. Accompaniament în expresie populară — Cîntec popular care exprimă un sentiment de jale, bucurie, dragoste etc.; 3. „....Moscova", titlul unui cîntec de Lepin — Instrument muzical ca al lui Fănică Luca (denumit de vechii romani și „fistulă"); 4. Traian Răducu — Compozitor romîn de muzică ușoară; 5. Tempoul muzical al romanțelor, doinelor etc. — Cîntă după note; 6. Ca un cîntec comic (pl. masc.); 7. Instrument muzical, popular, cu coarde — Măr „vibrat"! 8. Aurel Giroveanu — Instrument muzical antic (pl.) — Exclamație! 9. Gen de compoziție muzicală (și poetică)! — Piesă la jocul de șah; 10. Așa cum te face să devii o muzică tînguitoare!... — Semn muzical.

VERTICAL:

1. Călătorind pe ea, cîntă plutașul... — Consoană... „tare"!; 2. Aseară (pop.) — „Cneazul...", titlul unei opere de Borodin; 3. Cea mai lungă notă! — General al lui Mihai Viteazul — Pa-vo-ga... etc., notă din gama orientală; 4. Grație — General austriac, învins de Napoleon la Marengo (1806); 5. „.... face muzică!" (pl.); 6. Bairam la Arabi sau „idem" — Wolfgang Amadeus...., mare compozitor, sărbătorit anul acesta; 7. Gen de muzică instrumentală — Instrument muzical egiptean; 8. Instrument pentru concert — Regulament interior; 9. A împreună două părți ale unui cîntec — Le are pianul, vioara, țambalul... 10. Numele primitiv al notei „Si" — Manuscris muzical — Consoană.

Cuvinte rare — EUD—ȘTIMA — NUR.

Decorarea revistei „Cravata Roșie"

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a dat un decret privind conferirea „Ordinului Muncii" clasa a II-a revistei „Cravata Roșie", pentru merite de seamă în opera de educare a pionierilor și școlarilor.

Sîmbătă 27 aprilie s-au sărbătorit 10 ani de la apariția „Cravatei Roșii".

În sala de festivități a Ministerului Învățămîntului și Culturii de la „Casa Scînteii" a avut loc sărbătorirea ei. Se aflau în sală scriitori, pictori, colaboratori ai revistei, redactorii, într-un cuvînt cei mai apropiați și dragi prieteni ai revistei.

Tovarășul Ion Brad, redactor șef al „Cravatei Roșii" a prezentat un referat despre activitatea revistei timp de 10 ani. El a amintit despre „Licurici", numele purtat de revistă la început, a vorbit despre strădaniile depuse de lucrătorii revistei pentru a da o publicație cît mai bună, care să contribuie la educarea comunistă a pionierilor și școlarilor.

În continuare, tovarășul Petre Gheorghe, secretar al C.C. U.T.M., a adus salutul Comitetului Central al U.T.M.

Un moment deosebit de impresionant a fost acela cînd s-a anunțat decorarea revistei cu „Ordinul Muncii" clasa a II-a. Au fost de asemenea distinși cu diploma de onoare a C.C. al U.T.M. o seamă de scriitori și desenatori precum și redactori.

Au primit diplome de onoare scriitorii: Nina Cassian, Gica Iuteș, Octav Pancu — Iași, Al. Andrițoiu, Ștefan Luca, Ion Brad, și desenatorii E. Arno și Duldureanu Radu. De asemenea s-au mai acordat diplome de onoare tovarășilor: Bălănescu Similia, Lidia Ilieșu, Făgărășanu Ion, Anghelescu Ion, Vasile Gheorghe, lucrători în redacție. După adunarea festivă a urmat o masă tovărășească.

A 10-a ediție a „Cursei Păcii"

La 2 mai, la Praga a fost iarăși mare sărbătoare. În această zi mii de cetățeni ai orașului de aur au fost prezenți la plecarea celor 84 de cicliști din 14 țări, în tradiționala competiție ciclistă internațională „Cursa Păcii": Praga-Berlin-Varșovia.

Plecarea festivă a avut loc în piața Strachov. Pionierii din Praga au oferit cicliștilor numeroase buchete de flori. Înainte de plecare concurenții au fost salutați de președintele Comitetului de organizare al „Cursei Păcii" Groch, iar A. Joinard, președintele Uniunii cicliste internaționale a tăiat panglica de start. În uralele mulțimii entuziaste înșirate de-a lungul străzilor pavoazate multicolor, cicliștii au pornit în prima și cea mai lungă etapă a Cursei: Praga — Brno (224 km.)

În prima etapă, locul I a revenit reprezentativei R.P. Polone.

Reprezentativa noastră s-a clasat pe locul 10. Locul I în clasamentul individual a revenit ciclistului I. Ohgren (Suedia) care a parcurs 224 km. în 6h. 03' 46".

În numerele viitoare vă vom ține la curent cu desfășurarea acestei tradiționale competiții a „Cursei Păcii".

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA. București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00 Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".